Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého senátu)

21. září 2016 *

„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se zadávacího řízení na veřejnou zakázku na služby — Odepření přístupu — Výjimka týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce — Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů — Výjimka týkající se ochrany rozhodovacího procesu — Částečný přístup — Převažující veřejný zájem — Povinnost uvést odůvodnění“

Ve věci T-363/14,

Secolux, Association pour le contrôle de la sécurité de la construction, se sídlem v Capellenu (Lucembursko), zastoupená N. Prüm-Carré a E. Billot, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené A. Buchetem a M. Konstantinidisem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na základě článku 263 SFEU na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 1. a 14. dubna 2014, kterým byl žalobkyni odepřen plný přístup k některým dokumentům týkajícím se zadávacího řízení s referenčním číslem 02/2013/OIL ohledně bezpečnostních kontrol různých budov v Lucembursku (Úř. věst. 2013/S 156-271471),

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení S. Frimodt Nielsen, předseda, A. M. Collins (zpravodaj) a V. Valančius, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: G. Predonzani, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 30. června 2016,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 13. srpna 2013 zveřejnila Evropská komise v Dodatku k *Úřednímu věstníku Evropské unie* (Úř. věst. 2013/S 156-271471) oznámení o veřejné zakázce pro zadávací řízení označené referenčním číslem 02/2013/OIL týkající se bezpečnostních kontrol různých budov v Lucembursku, které bylo rozděleno na dvě položky. Oznámení o opravě odkládající lhůtu k podání nabídek z 19. září 2013 na 8. října 2013 (Úř. věst. 2013/S 184-316785) bylo zveřejněno dne 21. září 2013.

2 Dne 8. října 2013 předložila žalobkyně, Secolux, Association pour le contrôle de la sécurité de la construction nabídku pro první i druhou položku zakázky.

3 Dne 3. prosince 2013 informovala Komise žalobkyni o rozhodnutí, kterým byly odmítnuty její nabídky, neboť nebyly ekonomicky nejvýhodnější, a o zadání zakázky jiným uchazečům. Rovněž žalobkyni informovala o tom, že jí mohou být na písemnou žádost sděleny vlastnosti a přednosti přijaté nabídky a jméno úspěšného uchazeče pro každou ze dvou položek zakázky.

4 Dopisem ze dne 4. prosince 2013 podala žalobkyně žádost v tomto smyslu.

5 Dne 11. prosince 2013 poskytla Komise žalobkyni předmětné informace.

6 Dne 18. prosince 2013 požádala žalobkyně o dodatečné informace, neboť ceny uvedené v nabídkách se jí zdály mimořádně nízké. Rovněž požádala o odložení podpisu smluv týkajících se těchto nabídek.

7 Dne 24. prosince 2013 bylo v Dodatku k *Úřednímu věstníku Evropské unie* (Úř. věst. 2013/S 249-433951) zveřejněno oznámení o výsledku zadávacího řízení o obou položkách zakázky.

8 Dne 29. ledna 2014 požádala žalobkyně na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/20001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43) Komisi o kopii dokumentů týkajících se zadávacího řízení pro první položku zakázky, zejména kopii hodnotící zprávy a nabídky úspěšného uchazeče, nebo alespoň jeho ceník.

9 Dne 30. ledna 2014 informovala Komise žalobkyni, že vzhledem k tomu, že ve lhůtě deseti dní od oznámení rozhodnutí o odmítnutí, neobdržela žádné připomínky k zadávacímu řízení, podepsala dne 16. prosince 2013 smlouvy. Rovněž poskytla dodatečné informace o rozdílech mezi cenou nabídnutou žalobkyní a úspěšným uchazečem.

10 Dne 3. února 2014 podala žalobkyně žalobu, jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise, kterým byla odmítnuta její nabídka pro první položku zakázky a dále návrh na náhradu škody, kterou z důvodu tohoto rozhodnutí údajně utrpěla. Tato žaloba vedla k vydání rozsudku ze dne 8. října 2015, Secolux v. Komise (T-90/14, nezveřejněný, EU:T:2015:772).

11 Dne 11. února 2014 odpověděla Komise na žádost o přístup. Zaprvé částečně zpřístupnila hodnotící zprávu týkající se první položky zakázky s výjimkou údajů osobní povahy a částí dokumentu, jež nespadaly do rozsahu žádosti o přístup vzhledem k tomu, že se týkaly druhé položky zakázky. Neupřesnila však, které části nebyly zpřístupněny z důvodu výjimky a které proto, že nespadaly do rozsahu žádosti o přístup. Zadruhé odepřela přístup k nabídce úspěšného uchazeče, jakož i jeho ceníku, neboť uvedené dokumenty obsahovaly citlivé obchodní informace této společnosti.

12 Dne 3. března 2014 předložila žalobkyně první potvrzující žádost o přístup k dokumentům. Zejména žádala přístup k části 6 hodnotící zprávy nazvané „soulad se zadávací dokumentací“, která obsahovala určité otázky položené uchazeči, jakož i k nabídce úspěšného uchazeče či přinejmenším k jeho ceníku. Kromě toho žádala přístup ke smlouvě uzavřené s úspěšným uchazečem.

13 Dne 20. března 2014 informovala Komise žalobkyni, že její žádost o přístup ke smlouvě uzavřené s úspěšným uchazečem není součástí původně předložené žádosti, a bude tedy vyřizována odděleně od původní žádosti. Komise částečně zpřístupnila text smlouvy, přičemž z důvodu zajištění ochrany osobních údajů odepřela přístup k některým pasážím, a z důvodu zajištění ochrany citlivých obchodních informací úspěšného uchazeče odepřela přístup k příloze I.A a II smlouvy v celém rozsahu (obsahující ceník, resp. nabídku úspěšného uchazeče).

14 Dne 1. dubna 2014 přijala Komise rozhodnutí o první potvrzující žádosti (dále jen „rozhodnutí ze dne 1. dubna 2014“), kterým odepřela dodatečný přístup k již povolenému přístupu. Podle uvedeného rozhodnutí bylo toto odepření přístupu, pokud jde o hodnotící zprávu, nabídku úspěšného uchazeče a jeho ceník, založeno na ochraně osobních údajů [čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001], ochraně obchodních zájmů [čl. 4 odst. 2 první odrážka tohoto nařízení] a ochraně rozhodovacího procesu [čl. 4 odst. 3 téhož nařízení]. Pokud jde o hodnotící zprávu, ani v této fázi Komise neupřesnila, na které části se vztahuje výjimka spočívající v ochraně osobních údajů a které se týkají druhé části zakázky, a nacházejí se tedy mimo rozsah žádosti o přístup.

15 Dne 2. dubna 2014 předložila žalobkyně druhou potvrzující žádost o přístup ke smlouvě v celém jejím rozsahu.

16 Dne 14. dubna 2014 přijala Komise rozhodnutí o druhé potvrzující žádosti (dále jen „rozhodnutí ze dne 14. dubna 2014“), kterým odepřela dodatečný přístup k již povolenému přístupu na základě týchž důvodů, které uvedla v rozhodnutí ze dne 1. dubna 2014.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

17 Žalobkyně návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 2. června 2014 podala projednávanou žalobu, ve které navrhuje:

— zrušit rozhodnutí ze dne 1. dubna 2014 a ze dne 14. dubna 2014 (dále jen společně „napadená rozhodnutí“);

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

18 Komise navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žalobu jako neopodstatněnou;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

19 Na návrh soudce zpravodaje v rámci provádění důkazů podle čl. 91 písm. c) jednacího řádu Tribunálu, nařídil Tribunál Komisi předložení úplné kopie dokumentů, k nimž byl odepřen přístup. Komise této žádosti ve stanovené lhůtě vyhověla. V souladu s článkem 104 jednacího řádu nebyly tyto dokumenty poskytnuty žalobkyni.

20 Na základě návrhu soudce zpravodaje se Tribunál rozhodl zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 89 jednacího řádu položil žalobkyni písemné otázky a vyzval ji, aby na ně na jednání odpověděla.

21 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na ústní otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 30. června 2016.

Právní otázky

22 Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně tři žalobní důvody, které vycházejí zaprvé z toho, že Komise nerozhodla o všech požadovaných dokumentech, zadruhé z porušení článku 4 nařízení č. 1049/2001 a zatřetí z porušení článku 296 SFEU.

23 První žalobní důvod není třeba poté, co jej žalobkyně vzala zpět, zkoumat.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 4 nařízení č. 1049/2001

24 Druhým žalobním důvodem žalobkyně namítá, že jsou napadená rozhodnutí v rozporu s článkem 4 nařízení č. 1049/2001. Tento žalobní důvod je rozdělen na pět částí, které vycházejí zaprvé z neporušení osobních údajů ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001, zadruhé z neporušení ochrany obchodních zájmů ve smyslu čl. 4 odst. 2 první odrážky téhož nařízení, zatřetí z neporušení ochrany rozhodovacího procesu ve smyslu čl. 4 odst. 3 téhož nařízení, začtvrté z existence převažujícího veřejného zájmu odůvodňujícího zpřístupnění ve smyslu článku 4 téhož nařízení a zapáté z porušení čl. 4 odst. 6 téhož nařízení z důvodu zamítnutí částečného zpřístupnění dotčených dokumentů.

K první části vycházející z neporušení osobních údajů

25 Z článku 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 vyplývá, že orgány odepřou přístup k dokumentu, pokud by zpřístupnění vedlo k porušení ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce, zejména podle unijních právních předpisů o ochraně osobních údajů. V projednávaném případě se relevantní právní předpisy zakládají zejména na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001, L 8, s. 1; Zvl. vyd. 13/26, s. 102).

26 Jak vyplývá z judikatury, je třeba mít při přezkumu vztahu existujícího mezi nařízením č. 1049/2001 a nařízením č. 45/2001 za účelem použití výjimky stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 na projednávaný případ na paměti, že uvedená nařízení mají odlišné cíle. První z těchto nařízení směřuje k zajištění co největší možné transparentnosti rozhodovacího procesu veřejných orgánů, jakož i informací, na kterých se jejich rozhodnutí zakládají. Jeho cílem je tedy co největší usnadnění výkonu práva na přístup k dokumentům, jakož i k podporování řádné správní praxe. Cílem druhého nařízení je zajištění ochrany základních práv a svobod fyzických osob, zejména pak práva na soukromí v souvislosti se zpracováním osobních údajů (rozsudek ze dne 29. června 2010, Komise v. Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, bod 49).

27 Nařízení č. 45/2001 a č. 1049/2001 byla přijata ve velmi krátkém časovém úseku. Neobsahují ustanovení, která by výslovně upravovala přednost jednoho nařízení před druhým. Je tedy v zásadě třeba zajistit jejich plnou použitelnost (rozsudek ze dne 29. června 2010, Komise v. Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, bod 56).

28 Podle čl. 2 písm. a) nařízení č. 45/2001 se „osobními údaji“ rozumějí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě. Identifikovatelnou osobou se rozumí osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména s odkazem na identifikační číslo nebo na jeden či více zvláštních prvků její fyzické, fyziologické, psychické, ekonomické, kulturní nebo sociální identity.

29 Podle bodu 7 odůvodnění nařízení č. 45/2001 se ochrana týká osob, jejichž osobní údaje zpracovávají unijní orgány a instituce v jakékoli souvislosti, například proto, že jde o zaměstnance těchto orgánů a institucí.

30 Kromě toho žádný zásadní důvod neumožňuje vyloučit profesní činnosti z pojmu soukromí (rozsudky ze dne 20. května 2003, Österreichischer Rundfunk a další, C-465/00, C-138/01 a C-139/01, EU:C:2003:294, bod 73, a ze dne 8. listopadu 2007, Bavarian Lager v. Komise, T-194/04, EU:T:2007:334, bod 114).

31 V projednávané věci z písemností i z dokumentů předložených v rámci důkazního opatření nařízeného Tribunálem vyplývá, že Komise se odvolala na ochranu osobních údajů jako důvodu pro odepření přístupu k některým pasážím obsahujícím jména a příjmení zaměstnanců uchazečů, jakož i členů výběrové komise, jejich podpisy a funkce. Komise se tedy nedopustila nesprávného posouzení, měla-li za to, že tyto informace představují osobní údaje.

32 Jak se uvádí v rozhodnutí ze dne 1. dubna 2014, podle čl. 8 písm. b) nařízení č. 45/2001 lze osobní údaje předávat pouze příjemcům, jako je žalobkyně, pokud prokáží nezbytnost předání údajů a pokud není důvod domnívat se, že mohou být poškozeny právní zájmy subjektu údajů.

33 Vzhledem k tomu, že žalobkyně neposkytla žádné výslovné či legitimní zdůvodnění ani žádný přesvědčivý argument k prokázání nezbytnosti jejich předání, Komise správně odepřela přístup k dotčeným osobním údajům (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. června 2010, Komise v. Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, bod 78).

34 Toliko ve fázi repliky žalobkyně poprvé tvrdila, že podle judikatury a zejména bodu 216 rozsudku ze dne 9. září 2009, Brink's Security Luxembourg v. Komise (T 437/05, EU:T:2009:318), jí měla Komise zpřístupnit pasáže hodnotící zprávy obsahující osobní údaje členů hodnotícího výboru.

35 V tomto ohledu je třeba uvést, že rozsudek ze dne 9. září 2009, Brink's Security Luxembourg v. Komise (T437/05, EU:T:2009:318), uváděný žalobkyní, předchází rozsudku ze dne 29. června 2010, Komise v. Bavarian Lager (C-28/08 P, EU:C:2010:378). Přitom v posledně jmenovaném rozsudku Soudní dvůr upřesnil pravidla, podle nichž musí unijní orgány posuzovat žádosti o přístup k dokumentům obsahujícím osobní údaje. Žalobkyně kromě toho na jednání k dotazu ohledně judikatury uznala přednost rozsudku ze dne 29. června 2010, Komise v. Bavarian Lager (C-28/08 P, EU:C:2010:378).

36 V této souvislosti je třeba konstatovat, že přísluší tomu, kdo žádá o předání osobních údajů, aby prokázal jeho nezbytnost. Je-li tato nezbytnost prokázána, musí poté dotyčný orgán ověřit, že není důvod domnívat se, že mohou být dotčeným předáním poškozeny legitimní zájmy subjektu údajů (rozsudek ze dne 16. července 2015, ClientEarth a PAN Europe v. Evropský úřad pro bezpečnost potravin, C-615/13 P, EU:C:2015:489, bod 47).

37 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že i když odmítnutý uchazeč v zásadě může předložit legitimní důvody k odůvodnění přístupu ke jménům výběrové komise dotčené veřejné zakázky, nepředložila žalobkyně žádný argument odůvodňující tuto žádost před přijetím napadených rozhodnutí. V rámci projednávaného řízení dokonce ani neuvedla konkrétní tvrzení v tomto smyslu. Za takových okolností musí být námitka žalobkyně týkající se přístupu k pasážím hodnotící zprávy obsahujícím osobní údaje o totožnosti členů výběrové komise, tedy pasážím nacházejícím se uprostřed stránky 6 a přílohy č. 1 hodnotící zprávy, zamítnuta.

38 Pokud jde o další nezpřístupněné pasáže hodnotící zprávy, včetně otázek položených uchazeči, uvedené v části 6 zprávy, tedy pasáže nacházející se na stránkách 2, 3, 4, 5, na začátku a na konci stránky 6 a v příloze č. 2 hodnotící zprávy, je třeba upřesnit, že se týkají druhé položky zakázky, a nespadají tedy do rozsahu žádosti o přístup. Mimoto, přestože Komise mohla žalobkyni usnadnit porozumění

rozhodnutí ze dne 1. dubna 2014 upřesněním částí hodnotící zprávy, na které se vztahuje ochrana osobních údajů, a částí, které se týkají druhé položky zakázky, neporušila svým jednáním v projednávané věci žádnou právní povinnost.

39 S ohledem na výše uvedené musí být první část druhého žalobního důvodu zamítnuta.

K druhé části vycházející z neporušení ochrany obchodních zájmů

40 Žalobkyně tvrdí, že Komise učinila chybný závěr o nebezpečí porušení ochrany obchodních zájmů ve smyslu čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001.

41 Úvodem je třeba podotknout, že v rámci druhé části druhého žalobního důvodu, je třeba přezkoumat pouze to, zda mohla Komise odůvodnit odepření přístupu k nabídce úspěšného uchazeče včetně ceníku, jakož i příloh I.A a II smlouvy, ochranou obchodních zájmů. Jak totiž vyplývá ze závěrů Tribunálu k první části druhého žalobního důvodu, Komise se nedopustila pochybení, když zpřístupnila hodnotící zprávu a text smlouvy částečně, neboť zpřístupnění některých pasáží by mohlo zasáhnout do ochrany osobních údajů, kdežto jiné pasáže se týkaly druhé položky zakázky, a byly tedy mimo rozsah žádosti o přístup.

42 V napadených rozhodnutích odkazuje Komise na čl. 4 odst. 2 první odrážku nařízení č. 1049/2001 a článek 113 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. 2012, L 298, s. 1, dále jen „finanční nařízení“).

43 Z judikatury vyplývá, že nařízení č. 1049/2001 a finanční nařízení mají různé cíle a neobsahují ustanovení výslovně stanovící přednost jednoho před druhým. Je tudíž třeba zajistit, aby každé z těchto nařízení bylo použito navzájem slučitelným způsobem a umožnit tak jejich soudržné uplatnění (rozsudek ze dne 29. ledna 2013, Cosepuri v. Evropský úřad pro bezpečnost potravin, T-339/10 a T-532/10, EU:T:2013:38, bod 85).

44 Pokud jde konkrétně o použití nařízení č. 1049/2001, je jeho účelem v co nejvyšší míře posílit právo veřejnosti na přístup k dokumentům orgánů (rozsudek ze dne 29. ledna 2013, Cosepuri v. Evropský úřad pro bezpečnost potravin, T-339/10 a T-532/10, EU:T:2013:38, bod 87).

45 Toto právo nicméně podléhá určitým omezením na základě veřejných nebo soukromých zájmů. Avšak vzhledem k tomu, že se uvedené výjimky odchylují od zásady co nejširšího zpřístupnění dokumentů veřejnosti, musí být vykládány a používány restriktivně (rozsudek ze dne 29. ledna 2013, Cosepuri v. Evropský úřad pro bezpečnost potravin, T-339/10 a T-532/10, EU:T:2013:38, body 88 a 89).

46 Pokud dotyčný orgán rozhodne o odepření přístupu k dokumentu, je v zásadě povinen vysvětlit, jak by mohl přístup k tomuto dokumentu konkrétně a skutečně ohrozit zájem chráněný výjimkou stanovenou v článku 4 nařízení č. 1049/2001, na kterou se tento orgán odvolává. Kromě toho musí být riziko takovéhoto porušení rozumně předvídatelné, nikoli čistě hypotetické. Nicméně dotyčný orgán se v tomto ohledu v zásadě může opřít o obecné domněnky použitelné na určité kategorie dokumentů, protože na žádosti o zpřístupnění týkající se dokumentů téže povahy je možno použít podobné obecné úvahy (rozsudek ze dne 29. ledna 2013, Cosepuri v. Evropský úřad pro bezpečnost potravin, T-339/10 a T-532/10, EU:T:2013:38, bod 90).

47 Z judikatury vyplývá, že nabídky předložené uchazeči v rámci zadávacího řízení mohou spadat do působnosti výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů zejména z důvodu hospodářských a technických prvků, které obsahují nabídky uchazečů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. ledna 2013, Cosepuri v. Evropský úřad pro bezpečnost potravin, T-339/10 a T-532/10, EU:T:2013:38, bod. 95).

48 Ochrana nabídek uchazečů před jinými uchazeči je mimoto upravena relevantními ustanoveními finančního nařízení, zejména jeho čl. 113 odst. 2, který nestanovuje zpřístupnění předložených nabídek, a to ani v případě, kdy o ně písemně požádají odmítnutí uchazeči. Toto omezení je inherentní cíli unijních pravidel v oblasti veřejných zakázek, který spočívá na nenarušené hospodářské soutěži. K dosažení tohoto cíle je třeba, aby zadavatelé nezveřejňovali žádné informace týkající se řízení o zadání veřejných zakázek, jejichž obsah by mohl být použit k narušení soutěže, ať již v probíhajících nebo v pozdějších řízeních o zadání zakázky (rozsudek ze dne 29. ledna 2013, Cosepuri v. Evropský úřad pro bezpečnost potravin, T-339/10 a T-532/10, EU:T:2013:38, bod 100).

49 Vzhledem k výše uvedenému formulovala judikatura obecnou domněnku, podle níž přístup k nabídkám uchazečů v zásadě porušuje obchodní zájmy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. ledna 2013, Cosepuri v. Evropský úřad pro bezpečnost potravin, T-339/10 a T-532/10, EU:T:2013:38, bod 101).

50 Je však třeba zdůraznit, že obecná domněnka uvedená v bodě 49 výše nevylučuje možnost prokázat, že se na daný dokument, jehož zpřístupnění je požadováno, tato domněnka nevztahuje nebo že existuje převažující veřejný zájem odůvodňující jeho zpřístupnění (rozsudek ze dne 28. června 2012, Komise v. Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, bod 126).

51 Ve světle těchto zásad je třeba přezkoumat projednávaný případ.

52 Zaprvé je třeba uvést, že v projednávaném případě byl žalobkyni odepřen přístup k nabídce úspěšného uchazeče, jehož součástí byl ceník a souhrnný ceník. Navíc příloha I.A smlouvy, k níž Komise také zcela odepřela přístup, sestává rovněž z ceníku nabídky úspěšného uchazeče. Příloha II smlouvy, k níž byl také odepřen přístup, obsahuje nabídku úspěšného uchazeče. Jedná se tedy o tentýž typ dokumentu, kterých se týkal rozsudek ze dne 29. ledna 2013, Cosepuri v. Evropský úřad pro bezpečnost potravin (T-339/10 a T-532/10, EU:T:2013:38). Navzdory tvrzení žalobkyně z tohoto rozsudku nelze dovodit, že se týká pouze žádosti o přístup ke všem nabídkám uchazečů, a nikoli žádosti o přístup k jediné nabídce úspěšného uchazeče.

53 Je totiž zřejmé, že dokumenty, kterých se týká projednávaná žádost o přístup, mohou ze své podstaty obsahovat důvěrné technické a hospodářské prvky úspěšného uchazeče, zejména informace o jeho pracovních znalostech a metodách, jeho know-how, vnitřní organizaci, o jeho nákladech a nabízených cenách.

54 Za těchto okolností měla Komise v napadených rozhodnutích správně za to, že se na nabídku úspěšného uchazeče včetně ceníku, přílohy I.A smlouvy obsahující ceník a přílohy II smlouvy obsahující nabídku úspěšného uchazeče vztahuje obecná domněnka, podle níž jejich zpřístupnění v zásadě porušuje ochranu obchodních zájmů.

55 Kromě toho je třeba zdůraznit, že právě za účelem ochrany důvěrnosti těchto citlivých obchodních informací, nezakotvuje čl. 113 odst. 2 finančního nařízení sdělení nabídky úspěšného uchazeče odmítnutým uchazečům, a dokonce stanovuje, že je možné upustit od sdělení některých informací, pokud by poškozovalo oprávněné obchodní zájmy nebo mohlo narušit korektní hospodářskou soutěž.

56 Zadruhé je nutno konstatovat, že žalobkyně v žádné fázi řízení nepředložila argument, jímž by prokazovala, že se na požadované dokumenty nevztahuje uvedená domněnka.

57 Co se týče úplného ceníku, žalobkyně tvrdí, že zpřístupnění tohoto dokumentu nemůže zasáhnout do obchodních zájmů úspěšného uchazeče, neboť oznámení o výsledku zadávacího řízení uvádělo cenovou úroveň jeho nabídky. Tomuto argumentu nelze přisvědčit, neboť ceník je mnohem podrobnějším dokumentem uvádějícím cenu nabízených služeb položku po položce, kdežto oznámení o výsledku zadávacího řízení se omezuje na uvedení celkové částky zadané zakázky.

58 To samé platí o souhrnném ceníku uvedeném v příloze nabídky. Je třeba konstatovat, že tento dokument obsahuje rovněž informace týkající se ceny nabízených služeb, které jsou podrobnější než informace zpřístupněné v oznámení o výsledku zadávacího řízení. Výše uvedená domněnka se tedy rovněž vztahuje na souhrnný ceník.

59 Komise proto měla správně za to, že se na dotčené dokumenty, tedy nabídku úspěšného uchazeče včetně ceníku a souhrnného ceníku a na přílohy I.A a II smlouvy, vztahuje výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů, aniž je konkrétně a individuálně zkoumala, jak žádala žalobkyně.

60 Pokud jde o argumenty žalobkyně k existenci údajného převažujícího veřejného zájmu odůvodňujícího zpřístupnění, budou zkoumány níže v rámci čtvrté části.

61 Konečně pokud jde o argument žalobkyně, podle něhož informace týkající se ceny vybrané nabídky, které jí byly poskytnuty Komisí, nesplňují požadavky článku 113 finančního nařízení, pak i za předpokladu, že by byly přípustné, je třeba konstatovat, že ačkoli žalobkyně naznačuje opak, neukládá čl. 113 odst. 2 finančního nařízení povinnost sdělit odmítnutému uchazeči v rámci vlastností a výhod vybrané nabídky podrobné informace týkající se cen.

62 S ohledem na výše uvedené musí být druhá část druhého žalobního důvodu zamítnuta.

K třetí části vycházející z neexistence porušení ochrany rozhodovacího procesu

63 Žalobkyně uvádí, že Komise nesprávně odůvodnila odepření přístupu k některým dokumentům výjimkou založenou na ochraně rozhodovacího procesu podle čl. 4 odst. 3 nařízení č. 1049/2001.

64 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury může ten samý dokument spadat pod jednu či více výjimek stanovených nařízením č. 1049/2001 (rozsudek ze dne 10. září 2008, Williams v. Komise, T-42/05, nezveřejněný, EU:T:2008:325, bod 126). Z výše uvedeného přitom vyplývá, že se Komise nedopustila pochybení, když měla za to, že podle čl. 4 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení by zpřístupnění celé hodnotící zprávy a textu smlouvy podepsané s úspěšným uchazečem porušilo ochranu osobních údajů a že by zpřístupnění nabídky úspěšného uchazeče včetně ceníku, jakož i příloh I.A a II smlouvy porušilo ochranu obchodních zájmů podle čl. 4 odst. 2 první odrážky téhož nařízení.

65 Vzhledem k těmto výjimkám, považovaným Tribunálem za opodstatněné a vztahujícím se na dokumenty, k nimž byl úplně odepřen přístup, a utajované části požadovaných dokumentů, není třeba se z důvodu hospodárnosti řízení zabývat opodstatněností námitek žalobkyně k výjimce týkající se ochrany rozhodovacího procesu, které jsou irelevantní (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 27. listopadu 2012, Steinberg v. Komise, T-17/10, nezveřejněné, EU:T:2012:625, bod 89).

Ke čtvrté části vycházející z existence převažujícího veřejného zájmu odůvodňujícího zpřístupnění

66 Žalobkyně má za to, že navzdory riziku porušení obchodních zájmů, existuje převažující veřejný zájem odůvodňující zpřístupnění ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 *in fine*.

67 Jak bylo uvedeno výše, z judikatury vyplývá, že použití obecné domněnky, jako je domněnka porušení obchodních zájmů v projednávaném případě, nevylučuje možnost prokázat, že existuje převažující veřejný zájem odůvodňující zpřístupnění (rozsudek ze dne 28. června 2012, Komise v. Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, bod 126).

68 Přísluší ovšem žadateli, aby uvedl konkrétní okolnosti zakládající převažující veřejný zájem, který odůvodňuje zpřístupnění dotyčných dokumentů (rozsudky ze dne 14. listopadu 2013, LPN a Finsko v. Komise, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 94, a ze dne 16. července 2015, ClientEarth v. Komise, C-612/13 P, EU:C:2015:486, bod 90).

69 V tomto ohledu se převažující veřejný zájem, který může odůvodnit zpřístupnění dokumentu, zajisté nemusí nutně lišit od zásad, které tvoří základ nařízení č. 1049/2001 (rozsudky ze dne 14. listopadu 2013, LPN a Finsko v. Komise, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 92, a ze dne 16. července 2015, ClientEarth v. Komise, C-612/13 P, EU:C:2015:486, bod 92).

70 Obecnými tvrzeními však nelze odůvodnit přístup k požadovaným dokumentům (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 14. listopadu 2013, LPN a Finsko v. Komise, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 93, a ze dne 16. července 2015, ClientEarth v. Komise, C-612/13 P, EU:C:2015:486, bod 93).

71 Pokud jde o projednávanou věc, je třeba konstatovat, že se žalobkyně v těchto potvrzujících žádostech, omezila na uvedení zásady transparentnosti, přičemž poukázala na údajný rozpor mezi částkou uvedenou v oznámení o výsledku zadávacího řízení a částkou v nabídce úspěšného uchazeče. Podle potvrzujících žádostí je zpřístupnění požadovaných dokumentů nezbytné k tomu, aby mohla žalobkyně ověřit částku, za kterou byla zakázka zadána.

72 V tomto ohledu je třeba připomenout, že k datu rozhodnutí ze dne 1. dubna 2014, již žalobkyně podala návrh na zrušení rozhodnutí o odmítnutí její nabídky. V rámci uvedeného návrhu kromě dalších výtek namítala pochybení při zadání zakázky ohledně částky převyšující částku nabídky úspěšného uchazeče, jak vyplývá z bodu 19 rozsudku ze dne 8. října 2015, Secolux v. Komise (T-90/14, nezveřejněný, EU:T:2015:772). Za těchto okolností je třeba považovat zájem, na nějž se odvolává žalobkyně za soukromý zájem, nikoli zájem veřejný.

73 Z ustálené judikatury totiž vyplývá, že skutečnost, že se mohou požadované dokumenty jevit nezbytnými k obraně žalobkyně v rámci žaloby, představuje soukromý zájem. Proto v rozsahu, v němž žalobkyně žádala o přístup k dotčeným dokumentům za účelem lepšího uplatnění svých argumentů v rámci žaloby na neplanost, se nemůže jednat o převažující veřejný zájem odůvodňující zpřístupnění (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 28. června 2012, Komise v. Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, body 145 a 146, a ze dne 20. března 2014, Reagens v. Komise, T-181/10, nezveřejněný, EU:T:2014:139, bod 142).

74 Žalobkyně nepředkládá žádný další konkrétní argument na podporu svého obecného odkazu na zásadu transparentnosti. Proto, pokud se jedná o zásady přiměřenosti, jakož i rovného zacházení a zákazu diskriminace, kromě skutečnosti, že se na ně žalobkyně v potvrzujících žádostech neodvolává proto, aby odůvodnila existenci převažujícího veřejného zájmu, omezuje se pouze na jejich uvedení a nepředkládá konkrétní argument. Takovými obecnými tvrzeními však nelze odůvodnit přístup k požadovaným dokumentům.

75 Vzhledem k výše uvedenému je třeba uzavřít, že žalobkyně neprokázala existenci převažujícího veřejného zájmu odůvodňujícího zpřístupnění předmětných dokumentů podle čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 *in fine*.

76 Čtvrtá část druhého žalobního důvodu tedy musí být zamítnuta.

K páté části týkající se částečného odepření zpřístupnění

77 Žalobkyně tvrdí, že napadená rozhodnutí jsou v rozporu s čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001 v rozsahu, v němž odepírají částečný přístup k některým požadovaným dokumentům. Podle jejího názoru měla Komise ke každému dokumentu provést konkrétní analýzu důvodů, pro něž není možné jejich částečné zpřístupnění.

78 Článek 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001 stanoví, že pokud se některá z výjimek vztahuje pouze na část požadovaného dokumentu, zbývající části dokumentu se zpřístupní.

79 V této souvislosti je zaprvé třeba konstatovat, že Komise částečně zpřístupnila hodnotící zprávu a text smlouvy uzavřené s úspěšným uchazečem, přičemž žalobkyně nepředložila žádný argument, který by umožňoval učinit závěr o tom, že měla zpřístupnit i ostatní části těchto dokumentů. V tomto ohledu je třeba připomenout, jak bylo uvedeno v bodě 38 výše, že Komise nezpřístupnila část 6 hodnotící zprávy, neboť ta se týkala druhé položky zakázky, která nespadala do rozsahu žádosti.

80 Zadruhé, co se týče nabídky úspěšného uchazeče včetně ceníku v jeho úplném či souhrnném znění, jakož i příloh I.A a II smlouvy, z judikatury vyplývá, že podle obecné domněnky uvedené v bodech 52 až 54 tohoto rozsudku, se dokumentů, na něž se vztahuje tato domněnka, netýká povinnost úplného či částečného zveřejnění jejich obsahu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. června 2012, Komise v. Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, bod 133).

81 Z těchto důvodů musí být pátá část druhého žalobního důvodu zamítnuta, a v důsledku toho je třeba druhý žalobní důvod zamítnout v plném jeho rozsahu jako neopodstatněný.

Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení článku 296 SFEU

82 Úvodem je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury musí být odůvodnění vyžadované článkem 296 SFEU přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud je mohl přezkoumat. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, jimž je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčilo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky uvedeného článku musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudky ze dne 7. července 2011, Valero Jordana v. Komise, T-161/04, nezveřejněný, EU:T:2011:337, bod 48, a ze dne 15. července 2015 Dennekamp v. Parlament, T-115/13, EU:T:2015:497, bod 136).

83 Co se týče žádosti o přístup k dokumentům, musí dotčený orgán, pokud odepře takový přístup, prokázat v každém konkrétním případě na základě informací, kterými disponuje, že dokumenty, ke kterým je požadován přístup, skutečně spadají pod výjimky vyjmenované v nařízení č. 1049/2001 (rozsudky ze dne 10. září 2008, Williams v. Komise, T-42/05, EU:T:2008:325, bod 95, a ze dne 7. července 2011, Valero Jordana v. Komise, T-161/04, nezveřejněný, EU:T:2011:337, bod 49). V souladu s judikaturou je tedy na orgánu, který odepřel přístup k dokumentu, aby poskytl odůvodnění umožňující pochopit a ověřit, zda požadovaný dokument skutečně souvisí s oblastí, na kterou se vztahuje uvedená výjimka, a zda je potřeba ochrany ohledně této výjimky skutečná.

84 Projednávaný případ je třeba přezkoumat ve světle těchto zásad.

85 Zaprvé, pokud jde o výtku založenou na nedostatku odůvodnění týkající se ochrany soukromí, je třeba konstatovat, že napadená rozhodnutí právně dostačujícím způsobem uvádí důvody, pro něž nemohou být některé pasáže hodnotící zprávy a smlouvy podepsané úspěšným uchazečem zpřístupněny z důvodu ochrany osobních údajů.

86 Argumenty žalobkyně týkající se části 6 hodnotící zprávy nejsou opodstatněné, neboť, jak vysvětlila Komise ve své zprávě a jak vyplývá z přezkumu tohoto dokumentu Tribunálem, uvedená pasáž se týká druhé položky zakázky, jež nespadá do rozsahu žádosti o přístup.

87 V tomto ohledu, jak bylo uvedeno v bodě 38 výše, přestože Komise mohla žalobkyni usnadnit porozumění napadených rozhodnutí upřesněním částí dokumentů, na které se vztahuje ochrana osobních údajů, a částí, které se týkají druhé položky zakázky, je třeba podotknout, že svým jednáním v projednávané věci neporušila povinnost uvést odůvodnění.

88 Je třeba také odmítnout argument žalobkyně týkající se nabídky úspěšného uchazeče, neboť Komise neodůvodnila odepření přístupu k tomuto dokumentu ochranou soukromí.

89 Zadruhé, pokud jde o ochranu obchodních zájmů, ačkoli žalobkyně tvrdí opak, obsahují napadená rozhodnutí dostatečné odůvodnění použití obecné domněnky nezpřístupnění nabídky úspěšného uchazeče včetně ceníku a příloh I.A a II smlouvy za účelem zajištění uvedené ochrany.

90 Zatřetí z týchž důvodů, jaké byly uvedeny v bodech 64 a 65 tohoto rozsudku, není třeba se za účelem rozhodnutí této věci zabývat opodstatněností námitky založené na údajném nedostatku odůvodnění ochrany rozhodovacího procesu, jež není relevantní.

91 Začtvrté, pokud jde o odůvodnění neexistence převažujícího veřejného zájmu, je třeba uvést, že v těchto potvrzujících žádostech se žalobkyně omezila na obecně formulované uvedení zásady transparentnosti s tím, že na okraj poukázala na svůj zájem na ověření existence rozporu mezi oznámením o výsledku zadávacího řízení a částkou v nabídce úspěšného uchazeče. V této souvislosti z napadených rozhodnutí vyplývá, že sice stručně, avšak jasně měla Komise za to, že žalobkyně nepředložila žádný argument, který by byl s to prokázat existenci převažujícího veřejného zájmu odůvodňujícího zpřístupnění. Komise mimoto dodala, že nebyla schopna identifikovat jakýkoliv převažující veřejný zájem odůvodňující takové zpřístupnění. Je nutné také uvést, že ve svých původních rozhodnutích Komise k této otázce výslovně uvedla, že zájem žalobkyně na zpřístupnění je soukromé povahy. Za těchto okolností je třeba odmítnout argument založený na nedostatku odůvodnění existence převažujícího veřejného zájmu.

92 Konečně je třeba dodat, pokud se jedná o rozhodnutí ze dne 14. dubna 2014, že přílohy I.A a II smlouvy obsahovaly ceník a nabídku úspěšného uchazeče. Z těchto důvodů mohlo rozhodnutí ze dne 14. dubna 2014 právem odkázat na odůvodnění rozhodnutí ze dne 1. dubna 2014, které se již sdělením těchto informací zabývalo.

93 Z toho vyplývá, že třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti odůvodnění musí být jako neopodstatněný zamítnut.

94 Žaloba tedy musí být zamítnuta v plném rozsahu.

K nákladům řízení

95 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Secolux, Association pour le contrôle de la sécurité de la construction se ukládá náhrada nákladů řízení.

Frimodt Nielsen Collins Valančius

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 21. září 2016.

Podpisy